

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Květoslavy Paloncyové a soudců JUDr. Ivana Slivky a JUDr. Renáty Zimové ve věci žalobce **J. Q.**, nar. xxx, bytem xxx, xxx, zastoupeného JUDr. Marií Cilínkovou, advokátkou v Praze 1, Bolzanova 1, proti žalované **Fakultní Thomayerově nemocnici s poliklinikou**, sídlem Praha 4, Vídeňská 800, IČO : 00064190, zastoupené JUDr. Jiřím Štaidlem, advokátem v Praze 2, Apolinářská 6, **o náhradu škody na zdraví**, za vedlejšího účastenství Kooperativa pojišťovny, a.s., Vienna Insurance Group, sídlem Praha 8, Pobřežní 665/21, IČO : 47116617 na straně žalované, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 23. února 2015, č.j. 22 C 151/2009 – 807,

t a k t o :

- I Rozsudek soudu I. stupně se **p o t v r z u j e**.
- II Žalobce je povinen zaplatit žalované na nákladech odvolacího řízení 6 756,60 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta JUDr. Jiřího Štaidla,
- III Ve vztahu mezi žalobcem a vedlejší účastnicí na straně žalované nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Shora označeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu škody ve výši 28 009 920 Kč (výrokem I.), ve vztahu mezi žalobcem a žalovanou je povinen žalobce zaplatit žalované na nákladech řízení 91 270 Kč k rukám právního zástupce žalované do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrokem II.) a konečně soud I. stupně vyslovil, že ve vztahu mezi žalobcem a vedlejší účastnicí na straně žalované nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (výrokem III.). Podle odůvodnění se žalobce domáhal proti žalované a společnosti Esthé, a.s. se sídlem Praha 1,

Na Příkopě 1047/17 zaplacení částky 28 009 920 Kč. Uvedl, že k první operaci žalobce došlo dne 23.3.2005 u společnosti Estetické chirurgie s.r.o., žalobce operoval lékař Doc. MUDr. J. M., CSc., za operaci žalobce zaplatil, nicméně operace se nepovedla, následkem bylo vyklenutí žalobcova nosu vlevo. V tomtéž zařízení byla provedena dne 16.10.2006 druhá operace, tentokrát kořene nosu. Výsledkem operace byl oboustranný výklenek nosního kořene. Tato druhá operace způsobila žalobci estetické zohyzdění obličejové části, rozšíření kořene nosu a navíc potíže při dýchání. Žalobce se na základě doporučení lékařů a dosavadního operátéra obrátil na MUDr. K. F., specialistu pro plastickou chirurgii a tehdejšího lékaře žalované nemocnice. V nemocnici byl žalobce přijat k hospitalizaci 9.1.2007 s diagnózou hypertrofie nosních střepein pro plánovanou reoperaci zevního nosu. Další plastická operace nosu žalobce proběhla u žalované ve dnech od 11.4. do 15.4.2007. Konečný stav neúspěšných kosmetických operací u žalobce byl konstatován lékařským nálezem FN na Bulovce při vyšetření dne 24.9.2008. Od té doby má žalobce vážné zdravotní potíže, funkce jeho nosu je výrazně omezena, má ztížený průchod vzduchu při dýchání, zejména v poloze vleže. Nemůže usnout, špatně spí. Mnohem závažnější je však poškození kosmetické. Žalobce má na první pohled rozšířenou pravou část nosu, rozšířený i zvednutý konec nosu, tato změna změnila celý výraz obličeje. U žalobce nebylo provedeno komplexní předoperační vyšetření včetně rentgenového a CT vyšetření, což vedlo ke konečnému nepříznivému výsledku operačního výkonu. Operátér F. přistoupil k poslední operaci žalobce rovněž předčasně, jelikož jeho operační zásah nebyl ustálený. Žalobce psychicky trpí kvůli estetickému vzhledu. Jeho zdravotní potíže zmařily jeho budoucí kariéru, má těžké depresivní stavy spočívající v podceňování se, trpí nedostatkem sebevědomí, mívá stavy úzkosti i agrese. Na bolestném požadoval žalobce 50 000 Kč, na nákladech operace celkově 59 920 Kč, na nákladech ztížení společenského uplatnění (dál též ZSU) žádal 27 000 000 Kč. Žalobce měl určité možnosti zařadit se do vrstvy kulturních, filmových a jiných pracovníků, uvažoval o kariéře u filmu, bohužel jeho fotografie po operačních výkonech nebyla při výběru přijatelná. Žalobci byl přiznán plný invalidní důchod z důvodu onemocnění xxx.

V důsledku zpětvzetí žaloby proti společnosti Esthé, a.s. bylo řízení ve vztahu k této společnosti pravomocně zastaveno.

Žalovaná se dožadovala zamítnutí žaloby. Namítala, že postup jejího zaměstnance MUDr. F. byl lege artis, v souladu se současnými poznatky medicíny. Žalobce se dostavil k žalované dne 10.11.2006, měsíc po druhé operaci provedené MUDr. M., při vyšetření byl upozorněn, že je nutné, aby jizvu po druhé operaci nosu rozmasíroval, neboť se u něho tvoří vtažená, podkožní jizva. V této fázi léčby je úspěch závislý také na pacientovi, který v domácím ošetřování musí kůži masírovat několikrát denně po dobu několika týdnů. Na vše byl žalobce upozorněn, vše mu bylo vysvětleno. Bylo rozhodnuto, že žalobce podstoupí dva zákroky, nejprve úpravu nosní přepážky, poté plastickou úpravu nosu. První operace byla provedena dne 15.1.2007 bez komplikací a s dobrým výsledkem. Plastická operace nosu proběhla dne 12.4.2007. Při ní odstranil operátér F. žalobci z nosu podkožní jizvy vytvořené na nose v důsledku zanedbání pooperačního režimu, provedl snesení hřbetní lišty nosu modelací glabrorálního úhlu laterální osteomií a zúžení kostry nosu. Dne 26.4.2007 byla žalobci sejmuta sádra a opětovně mu byla vysvětlena nutnost masáží nosu. Při následné kontrole dne 3.5.2007 bylo ošetřujícím lékařem zjištěno, že žalobce nos nemasíruje. Opětovně mu byla vysvětlena nutnost dodržování pooperačního režimu. Žalobce se pokyny lékaře neřídil, jak bylo zjištěno i po následné kontrole dne 10.5.2007. Pokud vůbec žalobci vznikla škoda na zdraví, nese výhradní zavinění sám, protože nedodržoval pokyny lékaře při pooperační péči. Žalobce také podal stížnost na postup ošetřujícího lékaře, jíž se zabývala

komise České lékařské komory. Revizní komise České lékařské komory dospěla k závěru, že MUDr. F. je nevinen, ježto jeho postup byl shledán lege artis.

Soud I. stupně po provedeném dokazování žalobu jako neopodstatněnou zamítl. Shledal, že žalobce podstoupil v zařízení žalované dva lékařské zákroky, které se týkaly operace nosu. První operace proběhla dne 15.1.2007 bez komplikací, další na základě ústní smlouvy o provedení plastické operace nosu dne 12.4.2007. Žalobci byla problematika zákroku vysvětlena, byl srozuměn s možností následného ne zcela uspokojivého výsledku celkového léčebného postupu. V úvahu přicházela odpovědnost žalované podle ust. § 420 odst. 1 občanského zákoníku ve znění účinném k 12.4.2007 (dál též obč. zák.), případně odpovědnost dle ust. § 421a obč. zák. (škoda vyvolaná povahou přístroje), eventuálně podle ust. § 415 obč. zák. jako projev porušení obecné prevenční povinnosti. Žádná z takových možností nebyla v rovině souzené věci prokázána. V projednávané věci nebylo prokázáno, že v postupu žalované byly znaky protiprávního jednání, resp. jednání non lege artis. Operatér a ošetřující lékař žalobci vysvětlili podstatu léčebného postupu, seznámili jej s důsledky operačního výkonu i možnými komplikacemi a riziky, žalobce vše písemně potvrdil. Pokud žalobce nebyl spokojen s výsledkem provedené plastické operace nosu, uvedená skutečnost sama o sobě nezakládá odpovědnost žalované. Žalobce měl případně nárok uplatnit z titulu odpovědnosti za vady, byl-li nespokojený se svým vzhledem po smluveném zákroku. Soud I. stupně tudíž žalobu jako neopodstatněnou zamítl. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle ust. § 150 občanského soudního řádu (dál jen o.s.ř.). V případě žalobce jde o invalidního důchodce, nepracuje, těžko lze předpokládat, že by byl schopen uhradit náklady žalované v celém rozsahu. S ohledem na to se jeví spravedlivé, aby žalobce uhradil žalované jen 10 % nákladů, které jí v řízení vznikly. Jde o náklady v celkové výši 912 690 Kč za 12 úkonů a tři poloviny úkonu právní služby po 55 540 Kč, za 15 režijních paušálů po 300 Kč a za 21 % DPH z odměn a náhrad, z toho 10 % činí přisouzených 91 270 Kč. O nákladech ve vztahu mezi žalobcem a vedlejší účastníci na straně žalované bylo rozhodnuto u vědomí toho, že vedlejší účastníci v řízení náklady nevznikly. Státu nebudou náklady hrazeny, protože žalobce splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Rozsudek napadl odvoláním žalobce s návrhem na jeho zrušení a vrácení věci soudu I. stupně k dalšímu řízení. Odvolatel namítal, že usnesení o zastavení řízení vůči původní žalované Esthé, a.s. pravděpodobně není v právní moci. Jinak namítal, že uplatnil vůči žalované odpovědnost za vady provedeného výkonu a domáhal se uvedení věci v předešlý stav, žaloba je tedy podána po právu. Za nesprávný považuje žalobce i výrok o nákladech řízení, není schopen pracovat, výživné platí z částečného invalidního důchodu, své poškození vidí v horším světle, než poškození lidí komplexně ochrnutých. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný lékař nemocnice svým povinnostem nedostál, především neprovedl předoperační hodnocení. Dále měl být žalobce ponechán v nemocnici až do vyhojení, aby měli lékaři proces hojení pod svým dohledem. K odborným otázkám sporu se vyjadřovala znalkyně, nikoliv však k postupu plastického chirurga žalované, nedostatek takového posouzení znamená neúplnost řízení.

Žalovaná vyvracela vývody odvolání žalobce a navrhla potvrzení rozsudku. Zdůraznila, že operace v případě žalobce byla provedena řádně včetně předoperačního vyšetření. Rentgen se provádí jen v případě úrazu.

Odvolací soud po zjištění, že zákonnými důvody podložené odvolání žalobce bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o.s.ř.), při nařízeném jednání přezkoumal napadený rozsudek i průběh řízení (§ 212, § 212a o.s.ř.) a poté neshledal odvolání žalobce opodstatněným.

Soud I. stupně náležitě zjištěný skutkový stav podrobil správné kvalifikaci právní, takže odvolací soud k jeho vývodům přidává jen několik poznámek motivovaných výslovnými odvolacími výtkami.

Soud I. stupně především v poměrech souzené věci provedl obsáhlé dokazování, ze kterého učinil závěry v souladu s postupem předepsaným v ust. § 132 o.s.ř., kdy zhodnotil každý důkaz zvlášť a všechny v jejich vzájemné souvislosti. Vyšlo tak najevo, že žalovaná (přesněji zaměstnanec žalované MUDr. F.) se při dvou lékařských zákrocích na žalobci nedopustila porušení právní povinnosti, jelikož postupovala v souladu se současnými poznatky medicíny, postupovala *lege artis*. Žalobci byly podrobně vysvětleny možné komplikace zákroku, žalobce byl opakovaně upozorněn na nutnost po operaci masírovat nos, avšak žalobce se zjevně pokyny lékaře neřídil. Námitka, že neměl být propuštěn z hospitalizace před vyhojením rány neobstojí, pokyny dané žalobci byly jednoduché a jednoznačné, realizovatelné v domácím ošetření, nebylo zapotřebí žalobce hospitalizovat. Neprokázáno zůstalo i tvrzení žalobce, podle něhož nebyl proveden plán operace, opak vysvítá z výpovědi MUDr. F., taktéž znalkyně MUDr. Talábová potvrdila, že se rentgenové vyšetření před operací nosu neprovádí, nejde-li o zákrok vyvolaný úrazem. Pokud žalobce namítá, že se tato znalkyně nevyjádřila výslovně k činnosti MUDr. F., znalkyně popřela pochybení předchozího operátora, přičemž ze souvislosti s jinými důkazy (vyjádření revizní komise ČLK) vyplývá, že ani v postupu MUDr. F. nebylo shledáno jednání v rozporu se zásadou *lege artis*, resp. porušení právní povinnosti jmenovaného. Za takové situace by bylo nadbytečné zadávat další znalecký posudek s výsledkem předvídatelným, zvláště když nebyla shledána oprávněnost zbývajících odvolacích výtek žalobce a žádný z provedených důkazů nenapovídá porušení povinností žalované. Za popsané procesní situace došel soud I. stupně k logicky se podávajícímu závěru, že žalovaná neodpovídá za škodu žalobcem tvrzenou (žalovaná se nedopustila porušení právní povinnosti, neporušila povinnost prevenční, tvrzená škoda nevznikla v důsledku povahy použitého přístroje), proto soud I. stupně správně žalobu zamítl. Pokud jde o náklady řízení, soud I. stupně podle přesvědčení odvolacího soudu správně přihlédl zejména k nepříznivým osobním poměrům žalobce, kterému odpustil celých 90 % nákladů, které žalované v řízení vznikly, jinak řečeno úspěšné žalované soud I. stupně upřel právo na 90 % nákladů v řízení vzniklých s ohledem na osobní poměry žalobce. Také odvolací soud shledává správným, aby byla žalované postupem podle ust. § 150 o.s.ř. odepřena náhrada nákladů řízení, nikoliv však zcela, protože požadavek žalobce na zaplacení zvýšené náhrady za ztížení společenského uplatnění byl od počátku zcela zjevně přemrštěný. A protože soud I. stupně správně náklady vyčíslil, přičemž vedlejší účastníci na straně žalované náklady nevznikly, odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v jeho celku podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil.

Žalovaná uspěla i v odvolacím řízení, měla by tedy proti žalobci právo na náhradu nákladů v něm vzniklých. I odvolací soud ovšem shledal opodstatněným, aby byly náklady žalované do 90 % postupem podle ust. § 150 o.s.ř. ve spojení s ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. odepřeny z důvodů aprobovaných již soudem I. stupně, tedy z důvodů sociální situace žalobce. Proto odvolací soud přiznal žalované proti žalobci právo na zaplacení toliko 6 756,64 Kč, ačkoliv žalované vznikly v odvolacím řízení náklady ve výši 67 566,40 Kč (jeden úkon právní služby po 55 540 Kč, paušál 300 Kč, 11 726,40 Kč je 21 % DPH). Ve vztahu mezi žalobcem a vedlejší účastníci na straně žalované nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, protože vedlejší účastníci v odvolacím řízení náklady nevznikly.

P o u ě n í : Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozsudku odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky u soudu, který rozhodoval v prvním stupni. Přípustnost dovolání podle § 237 až § 238a o.s.ř. je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

V Praze dne 14. prosince 2015

JUDr. Květoslava Palonciová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Rejentová